

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

„Fiule, adu-ți aminte, că ai luat cele bune ale tale în viața ta și Lazar așisderea cele rele; deci acum acesta aici se mângâie, iar tu te chinuești.“

(Luca, 16. 19—31.)

Raiul, e răsplata dreptilor și iadul osânda păcătoșilor impietriți în fărădelegi. Aceasta este pe scurt icoana, ce ni-o prezintă s. Evangelie din Duminica V-a după înălțarea s. Cruci.

De o parte un om bogat nemilostiv, care petrecea în mâncări și beuturi, îmbrăcat în porfiră și vison, vestminte scumpe, ca la împărați; jocurile și dansurile îl veseliau, cântecile și desmierdările lumești îl desfătau, slugile și sluginicile îl înbunau, avuția, ca apa îi curgea; de toate părțile, era îngrădit de bunătați și de îndestulare.

De altă parte un cerșitor zdrenșos și bubos, cu numele: Lazar, în neagra sărăcie pătimea înaintea porții bogatului, flămând, rupt de foame și de sete ședea pe vârful gunoiului; ziua de soare ars, de oameni și de prunci huiduit, noaptea de ger înghețat, de toată lumea părăsit, numai de câini înconjurat, apărat și protejat, cari îi lingeau ranele sângerânde de pe scheletul lui vânat.

Pe care din acești doi oameni îl vom lăuda și cinsti? Știu, că foarte mulți oameni vor ținea pe partea bogatului zicând: mai bine este a fi bogat, frumos, sănătos, îmbrăcat elegant după moda cea nouă, a mânca și bea bine, a se veseli cu cântece, a se desmierda întru dulcele lumii, aș „trăi viața“ e le pasă lor de sfârșitul vieții

lor, de cealaltă lume, gunoiul este nesuferibil; zdrenșoșii cerșetori din poarta lor, pot muri de foame, nu-i doresc nici să-i vadă ori să audă de ei! Acești îmbogățiți sunt infiltrați cu vițiile: sumeția, îmbuibarea, desfrâul și cu nemilostivirea. Toată lumea numai pentru ei trebuie să trăiască, lor să le muncească, să asude din greu pentru desmierdarea lor. Aceasta clasă de oameni produc apoi — prin nemilostivirea lor — sciavismul modern: somajul.

Dar „dreptatea Domnului rămâne dreptate în veac și cuvântul Lui este adevăr.“

Isus Hristos spune judecata și răsplata ambilor. Săracul, după atâtea lipsuri, suferințe și scârbe, istovit de puteri, după ce a murit neplâns de nimenea, poate numai de urletul sinistru al câinilor, pentru „suferințele lui, pentru umiliția și îndelungă răbdarea lui, pentru curățenia sufletului lui“ a fost răsplătit, că îngerii Domnului au dus sufletul lui în ceruri. Trupul bogatului cu pompă îngropat, după moarte cu multe mese cinstit, însă sufletul lui încărcat de sumedenia fărădelegilor și pe cari nici pe patul de moarte prin'o sinceră mărturisire și adevărată pocăință, n'a voit a-l curăți, a ajuns în muncile iadului, s'a osândit.

Până în ziua de azi, mulți bogați sunt ca și acesta ba încă și mai încătrâniți decât acel bogat, pe care dreptul Judecător nu la învrednicit a-l numi pe numele de botez, se osândesc, pentru că nu dau milostenie săracilor.

Mulți bogați ai zilelor noastre se osândesc, pentru că dela cei necăjiți, dela văduve și orfani, încă și ce mai posed, încă și acel puțin bun îl răpesc.

Obraznicul bogat osândit, încă cutează a cere dela Lazar din rai, ca să-i aline setea, suferințele și chinurile meritate, prin

picurarea apei cu vârful degetului; dela acela Lazar cere ajutor, pe care în toată viața lui la desconsiderat și i-a fost grație al și vedea.

Auziți răspunsul Domnului prin glasul lui Avram: „Adu-ți aminte fiule, că ai luat cele bune în viața ta și Lazar cele rele, deci acuma acesta aici se mângâie, iar tu te chinuești.“

Acum să ne ispitim pe noi!

Ce vedem? Ce aflăm? În suferințe, în necazurile zilelor de azi facem și noi, ca Lazar? În stare de bună stare și avuție, ca bogatul?

Bogatul osândit, s'a gândit apoi la frații lui cei vii, l'a rugat pe Avram, să-i avertizeze, prin orice mort înviat, pe frații lui, ca să viețuiască în mod mai cinstit, creștinește. Dumnezeu prin vocea lui Avram îi răspunde bogatului osândit și tot odată tuturor oamenilor: „Aveți Apostoli, Arhiepiscopi, preoți, așezați în biserica sobornică — catolică — de mine instituită, ascultați de dânșii, că dacă nu le credeți lor și nu țineți legea și învățătura mea sfântă prin aceștia vestiți, atunci și dacă aș face minuni, dacă ar învia oricine din morți, tot nu veți crede.“

Să perseverăm în credința noastră catolică, în speranță și iubirea de aproapele, în răbdare; „Cel ce va răbda până în sfârșit, acela se va mântui.“ (Sf. Ev. Matei 10. 23)

De altă parte să ne ferim de o viață, cu sfârșitul tragic, ca a bogatului din s. Evanghelie cunoscută, deoarece numai în bună înțelegere, în ajutor reciproc, prin milostivire vom fi în stare cât de puțin a alina suferințele grele din zilele cari le trăim și ca răsplată: „vom dobândi mântuirea sufletelor noastre.“

D. V.

Sfânta Tereză a Pruncului Isus ne vorbește:

Cu tot prețul vreau să câștig frunza de palmier, dacă nu cu prețul sângelui meu, atunci prin iubire!

O știința iubirei! Această știință o doresc numai... căci n'am altă dorință, decât să iubesc pe Isus, cu sfânta patimă a dragostei!

Vrei un mijloc, care să te conducă la

desăvârșire? Numai unul cunosc și acesta e: iubirea.

Și lucrurile cele mai strălucitoare sunt nevaloroase, fără iubire, care aurește toate. Domnul Isus nu pretinde lucruri mari, fapte glorioase, numai aceea, ca să ne încredem neclintit în El și binefacerile Lui să le primim cu inimă recunoscătoare.

O eu pricep, că numai iubirea e aceea, ce ne face dragi înaintea bunului Dumnezeu și pentru aceea de acum înainte, nu caut decât una, nu tind decât spre una, ca din puterea întreagă a sufletului meu, din toate sentimentele inimei mele să-L iubesc pe El.

Nu e bogăția, nici gloria, nici gloria cerului, după care e dornică inima mea, după care râvnește sufletul meu; ce implor eu, aceea nu este altceva, decât iubirea.

Un singur lucru avem îndecursul zilei unice, sau mai bine zis nopții unice a vieții noastre pământești, ca să-L iubim pe Isus, să-l iubim din întreaga inimă a noastră și din toate puterile noastre și ca Lui să-i salvăm suflete, ca să-l iubească...

Nu doresc decât una, să văd pe bunul Dumnezeu mult iubit și mărturisesc, că mai mult mi-ar plăcea exilul pământesc, decât Țara cerească, dacă aș ști, că acolo sus nu pot să lucrez pentru aceasta.

O, cât de puțin e Dumnezeu iubit pe pământ! Nu, într'adevăr nu-L iubesc prea mult aici pe Dumnezeu...

Nici cele mai frumoase vorbiri ale sfinților celor mai mari nu pot aprinde în inima omenească flacăra focului iubirei, nici în mine unicul sentiment al iubirei a deștepta, dacă darul Domnului nu lucrează în inimă, lăsa aceasta numai Isus o face să sune.

Trad. Dr. Berinde Irina

A. G. R. U.

în Vicariatul Maramureș.

(Continuare.)

AGRU-l deci în Vicariatul Maramureș are azi 1 membru fondator cu 5.000 lei, 9 membri pe viață cu câte 2.000 lei, (plătibili odată pentru totdeauna) apoi următorul număr de membri, cu cotizațiuni anuale și anume: 1 membru cu 500 lei, 1 membru cu 80 lei, 1 membru cu 60 lei, 23 membri cu câte

50 lei, 4 membri cu câte 40 lei, 4 membri cu câte 30 lei, 241 membri cu câte 10 lei, 16 membri cu câte 5 lei, 1 membru cu 200 lei, 366 membri cu câte 100 lei, 1935 membri cu câte 20 lei. Deci totalul general al membrilor AGRU-lui în Vicariatul Maramureș e azi 2594. Mult ne ar plăce de am avea informațiuni amănunțite din părțile mai cu bună stare materiala economică cum e Maramureșul.

Ne lipsesc deocamdată rapoartele din parohiile Leordina, Borșa parohia III. Crăcești, Desești, Vișeuul de mijloc, și Rona de jos.

Deodată cu constituirea organizațiunilor parohiale s'au făcut pregătirile pentru primul Congres General al AGRU-lui, care — avându-se în vedere situația speciala a Maramureșului — dela început era proetată să ținea la Sighet.

Deja cu data de 24 Mai, 1930 Comitetul Central din Cluj comunică președintelui comisiunii autorizat cu organizare AGRU-lui pe parohii și filii în ținutul Nordului (Județul Maramureș și Satu Mare) ca congresul General se va ținea la Sighet, pe la sfârșitul lunii Septembrie.

Comitetul Asociațiunii pentru Cultura Poporului Român din Maramureș intrunit în ședința în ziua de 11 Iunie 1930 bine chibzând toate motivele, cari militau pentru și contra primirii Congresului la Sighet a hotărât pentru, comitetul întregindu-se prin cooperarea membrilor din Comitetului de redacție al Organului „Dumineca” cu dna Președinta a Reuniunii Femeilor Române din Maramureș Dna Flora Dr. Iuga, cu dnele președinte de onoare ale acelei Reuniuni, Dna Amalia Dr. Doros, Dna Rozica Șerban, s'au constituit în Comitet de Organizare al Congresului General.

(Va urma.)

18 Octombrie 1931.

Secerișul este mult și lucrătorii puțini, cuvintele Domnului N. I. Hristos. O, nemăsurată putere a lui Dumnezeu! Mentea noastră nu poate concepe, cum dintru început puținii lucrători au secerat așa de mult în moșia lui D-zeu. Doisprezece oameni, împlinind porunca lui Isus: — „Mergând învățați toate neamurile” — întăriți de Spiritul Sfânt, înarmați numai cu arma puternică a credinței, pleacă în toate părțile lumii cu-

noscuta atunci și învață fără frică, vestesc neincetat Evangelia. Mulți ascultă cuvintele lor, mulți primesc darul cel Dzeesc, dar mulți sunt, cari se revoltă, nu voiesc să primească învățăturile cele noi, nici voiesc să se lapede de legea lor plină de superstiții și aceștia îngreunează lucrul vestitorilor lui Hristos. Dar ei rabdă, rabdă batjocuri și chinuri, întăriți de Spiritul Sfânt și în închisori vestesc Cuvântul și când pentru credința lor sunt judecați la moarte, cea mai de pe urmă suflare a lor vestește pe Domnul. Cei dintâi sfinți misionari!

Ei mor, dar iată minunea! Lucrătorii nu se împuținează, ci cu cât sunt mai mulți jertfiți, pe urma lor de zeci de ori, de sute de ori mai mulți se scoală. Și cu cât sunt mai mulți lucrătorii și secerișul este mai mult. Biserica lui Isus se răspândește în toată lumea și se întărește prin mulțimea și credința membrilor ei, se împodobește cu cea mai prețioasă haină, căci se îmbracă „cu sânghiurile martirilor celor din toată lumea, ca cu o porfiră și vison.”

O neînfricați lucrători în moșia Domnului, cari vestind Evangelia, ați înfruntat moartea, bineștiind, că vă așteaptă „cununa cea nevestejită a mării,” ați pecetluit voi învățăturile voastre cu propriul vostru sânge!

Și rodul muncii lor astăzi, sunt cele 350 milioane credincioși, cari formează Biserica dreptcredincioasă catolică sub ocârmuirea Papei dela Roma.

Dar secerișul încă nu este terminat! Multe suflete omenesti, menite spre fericire, nu cunosc încă credința singură mântuitoare, multe suflete zac încă în întunerecul păgânismului, milioane și milioane sunt încă, cari sunt departe de calea mântuirii.

Dar Biserica trebuie să îndeplinească menirea sa: „Mergând învățați toate popoarele.” Nu căutați la greutăți, nu socotiți piedicile, nu vă uitați, că acele popoare locuiesc în locuri îndepărtate, pustii și sălbătice, unde soarele fierbinte cu razele neincetat arzătoare chinuște pe propovăduitor, unde miazmele pământului umed vă primejduesc viața! Nu vă uitați nici la aceea, că fiarele pădurilor necălcate de oameni, hidoase făpturi, stau inaintea voastră gata să vă sfășie, nu socotiți nici aceea, că acel popor la care sunteți trimiși să vestiți Cuvântul, va pregăti din trupul vostru neînsuflețit o unealtă a ritului său păgânesc. Nu socotiți nimica, ci mergeți înainte, cutezați, căci eu

am biruit lumea! Faceți cu arma iubirii din locuri pustii, din codrii sălbatici loc de mântuire!

Poate, că menirea voastră v'a duce în împărății strălucite, unde legea păgânească, cultul idoloilor, cultul păcatului, formează baza împărăției, unde împărați puternici cu armate de sute de mii formează puternic cordon, ca nu cumva adevărul să între în țară, pregătiți armele voastre: iubirea și credința și înainte! Rupeți cordonul puternic, culcați la picioarele voastre idoli străluciți! „Mergând învățați toate neamurile!”

Fără împlinirea acestei porunci Biserica lui Hristos nu-și îndeplinește chemarea sa. De-aceea apoi Biserica totdeauna s'a îngrijit să aibă vestitorii săi, pe cari i-a trimis unde s'a simțit lipsă de lumină. Ei au trecut prin codrii întunecați ai Africei, înfruntând tot pericolul, să poată întoarce vreun trib de negrii la adevăr. Au trecut Oceane, ca în insulele Australiei să poată pune temelie Bisericii. Au îmbrăcat haina chinezului sau a japonezului, au luat obiceiurile lor, cu multe greutăți au învățat limba lor, ca să poată intra în țara lor, să învețe legea iubirii, inarmați fiind și ei numai cu arma iubirii.

Și 300.000 este numărul acelor azi, cari având pururea înaintea lor pilda Apostolilor, vestesc Cuvântul, acelor, cărora nu li s'a dat încă marea fericire de a cunoaște adevărata lege. 300.000 sunt aceia, cari nu cunosc oboseală, nici frică, ci cu Crucea în mână și cu dragoste în suflet, au plecat la cucerirea sufletelor. Acestor luptători, dintre cari foarte mulți devin martiri, a fost sfințită ziua de Duminecă, 18 Octomvrie.

O fericiți misionari, cărora v'a dăruit D-zeu puterea să vă puteți lepăda de tot ce este pământesc, cari pe lângă mântuirea

voastră nu aveți alt gând, decât mântuirea altora, cari ați jertfit totul, cât suntem de mici noi, în asemănare cu voi! A noastră vieță nu este primejduită zi și noaptea, nu ne sfășie fiarele pădurilor, nu ne arde arșița nemiloasă a soarelui, nici suntem aruncați jertfă idoloilor hidoși! Voi aceste toate le răbdați, căci vă călăuzește porunca lui D-zeu: „Mergând învățați toate neamurile.”

Cum să nu ne unim rugăciunile noastre cu ale voastre, cerând dela Domnul, ca scopul ostenelelor voastre — o turmă și un păstor — să fie ajuns?! Cum să nu jertfim noi din avutul nostru ceva, când voi ați jertfit totul? Cum să stăm departe noi, când voi jertfindu-vă, duceți lumina celor din întunec?

Rugăciunile noastre fierbinți au zburat la tronul lui D-zeu, iar obolul nostru la locul cuvenit, să fie acestea spre ajutorul vostru, ca să fie sfințit numele lui D-zeu în tot locul, iar voia Lui ca și în cer, așa și pe pământ.

Titu Berinde.

Scrisoarea enciclică a sfântului Părinte Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă, îndreptată către Patriarhi, Primați, Arhiepiscopi, Episcopi și alți Ordinari locali, care în întreaga lume a produs o adâncă impresiune, a apărut în broșură separată cu o precuvântare (Scurtă lămurire) a Preasf. Ep. Mihail Robu al Iașilor și cu un adaus de Rugăciune către Maica Sfântă, pentru a obține prin mijlocirea ei, întoarcerea bisericilor despărțite la unitatea credinței.

O mică cârtică este aceasta și ar fi de dorit să se găsească în casele tuturor cărturarilor fie de orice condițiune. Prețul 4 Lei. Se poate procura la Librăria Asociațiunii Sighet.

Calendar săptămânal.

1—7 Noemvrie 1931.

1. Dumineca V. d. Înălț. sf. Cf. (Ev. Luca, 5, 16.) SS. Cosma și Damian.
2. Luni. Muc. Achindin † 330.
3. Marți. Muc. Achepsim.
4. Miercuri. Cuv. Ioanichie † 895.
5. Joi. Muc. Galacteon † 250.
6. Vineri. P. Pavel † 360.
7. Sâmbătă. S. 33 Mart. din Milit.